

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi lasten kotihoidon tuesta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi lasten kotihoidon tuesta annettua lakia. Kotihoidon tuen perusosaa ehdotetaan tarkistettavaksi. Samalla ehdotetaan perhekäsitettä täsmennettäväksi vastaamaan kunnallisessa lasten päivähoitossa omaksuttua sääntelyä, ja kotihoidon tuen lisäosan määräytymisperusteena olevan tulokäsitteen muuttamista vastaamaan lasten päivähoiton maksujen määräytymisperusteena olevaa tulokäsitettä.

Samanaikaisesti tämän esityksen kanssa annetaan esitys laeiksi lasten päivähoitosta annetun lain 11 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta, lasten kotihoidon tuesta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulo-

säännöksen muuttamisesta sekä lasten päivähoitosta annetun lain 31 §:n muuttamisesta. Mainittu hallituksen esitys on tekninen siirtoesitys, jolla lasten kotihoidon tuen ja lasten päivähoito-oikeuden laajentamisen ajankohtaa on tarkoitus siirtää vuoden 1995 elokuun alusta vuoden 1997 elokuun alkuun.

Lakiehdotus liittyy valtion vuoden 1995 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995 kuitenkin siten, että lain 7 a §:ää ja 11 §:n 2 ja 4 momenttia sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1995 alkaen.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja sen arviointi

1.1. Nykytila

Lasten kotihoidon tuesta annetun lain 1 §:n 1 momentin (1287/92) mukaan alle kolmivuotiaan lapsen vanhemmilla tai muilla huoltajilla, jotka eivät lapsen hoidon järjestämiseksi valitse lasten päivähoitosta annetussa laissa (36/73) tarkoitettua kunnallista päivähoitopaikkaa, on lapsen muulla tavalla tapahtuvan hoidon järjestämiseksi oikeus saada lasten kotihoidon tukea. Sanottua säännöstä asiallisesti vastaava säännös sisältyy myös lasten päivähoitosta annetun lain 11 a §:n 2 momenttiin (1288/92).

Säännösten tavoitteena on antaa alle kolmivuotiaan lapsen vanhemmille tai muille huoltajille mahdollisuus vanhempainrahakauden päättyttyä valita lapsen hoidon järjestämiseksi vaih-

toehtoisesti joko lasten kotihoidon tuki tai kunnallinen päivähoitopaikka.

Lasten kotihoidon tuesta annetun lain 2 §:n mukaan lasten kotihoidon tukeen kuuluu perusosa, sisaruskorotus ja tulosidonnainen lisäosa. Lain 8 §:n mukaan perusosan suuruus nykyisellään on 1 958 markkaa kuukaudessa. Sisaruskorotus on 20 prosenttia perusosasta ja täysi lisäosa 80 prosenttia perusosasta. Osittainen kotihoidon tuki on 25 prosenttia perusosasta.

Lasten kotihoidon tuesta annetussa laissa ei perheen käsitettä ole erikseen määritelty.

Lasten päivähoiton osalta perheen käsitettä täsmennettiin vuoden 1993 alusta voimaan tulleilla sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetulla lailla (734/92) ja asetuksella (912/92), jäljempänä asiakasmaksulaki ja -asetus, vastaamaan lasten päivähoitomaksuja

määriteltäessä pitkään vakiintuneena ollut käytäntö, jonka mukaan myös perheen tosiasiallisen huoltajan tulot otettiin huomioon päivähoitomaksua määrättäessä, oli tämä solminut avioliiton lapsen vanhemman kanssa tai ei. Asiaa koskevat säännökset sisältyvät asiakasmaksulain 10 §:ään ja asiakasmaksuasetuksen 2, 4 ja 27 §:ään.

Asiakasmaksuasetuksen 2 §:n mukaan lasten päivähoidossa katsotaan palvelun käyttäjäksi lapsen ohella hänen kanssaan yhteistaloudessa elävät vanhemmat tai muut huoltajat. Säännöksen mukaan perheellä tarkoitetaan yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä henkilöitä sekä molempien samassa taloudessa eläviä alaikäisiä lapsia. Asetuksen 4 §:n mukaan lasten päivähoidosta perittävä maksu määräytyy palvelun käyttäjän maksukyvyn ja perheen koon mukaan. Asetuksen 27 §:n mukaan lasten päivähoidossa maksukykyä määriteltäessä huomioon otettavina kuukausituloina otetaan huomioon palvelun käyttäjän sekä hänen kanssaan yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa elävän henkilön tulot.

Lasten kotihoidon tuen lisäosan määrää koskevat säännökset sisältyvät lasten kotihoidon tuesta annetun lain 11 §:ään. Täysi lisäosa myönnetään perheelle, jonka veronalaiset tulot eivät ylitä tiettyä markkarajaa. Markkaraja on nykyisellään 4 551 markkaa kalenterikuukaudessa. Mikäli perheen veronalaiset tulot ovat tätä suuremmat, täysimääräistä lisäosaa vähennetään 15 prosentilla siitä määrästä, jolla perheen veronalaiset tulot ylittävät kyseisen rajan. Pykälän 3 momentin mukaan siitä, mitä veronalaisilla tuloilla tarkoitetaan tätä lakia sovellettaessa, säädetään tulo- ja varallisuusverolaissa (1240/88). Vuoden 1993 alusta lukien tulojen verotuksesta on säädetty tuloverolaissa (1535/92).

Lasten kotihoidon tuen tulokäsite poikkeaa päivähoidossa maksuja määrättäessä käytettävästä tulokäsitteestä. Asiakasmaksuasetuksen 27 §:n 1 momentin mukaan lasten päivähoidossa tarkoitettuina kuukausituloina otetaan huomioon palvelun käyttäjän sekä hänen kanssaan yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa elävän henkilön veronalaiset ansio- ja pääomatulot sekä veroista vapaat tulot. Jos kuukausittaiset tulot vaihtelevat, otetaan kuukausituloina huomioon viimeksi kuluneen vuoden keskimääräinen kuukausitulo. Pykälän 2 momentin mukaan edellä 1 mo-

mentissa säädetystä poiketen voidaan veronalaisena tulona ottaa huomioon viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistetut vastaavat veronalaiset tulot korotettuna niillä prosentimäärillä, jotka verohallitus vuosittain antamisensa päätöksissä ennakkoperinnän laskemisperusteista määrää. Asetuksen 29 §:n 1 momentissa on säädetty tulot, joita ei oteta lasten päivähoitomaksua määrättäessä huomioon. Tulona ei nykyisellään oteta huomioon lapsilisää, lapsen hoitotukea, asumistukea, vammaistukea, tapaturmavakuutuksen perusteella suoritettavia sairaanhoito- ja tutkimuskuluja, sotilasavustusta, rintamalisää, opintorahaa, aikuisopintorahaa, opintotuen asumislisää, opintojen johdosta suoritettavia apurahoja tai muita vastaavia avustuksia eikä perhehoidon kustannusten korvauksia. Metsätulon huomioon ottamisesta säädetään asetuksen 28 a §:ssä, jonka 1 momentin mukaan tulona otetaan huomioon metsän puhdas tuotto vähennettynä metsätalouden koroilla ja 10 prosentilla puhtaan tuoton arvosta. Tuloista tehtävät vähennykset ovat asetuksen 30 §:n mukaan suoritettavat elatusavut ja tosiasiallisista perhesuhteista johtuvat muut kustannukset sekä kiinteistön luovutuksen yhteydessä määrääjäksi tai elinkaudeksi pidätetty etuus (syytinki).

1.2. Nykytilan arviointi

Perhekäsite. Lasten kotihoidon tuesta annetussa laissa ei ole erikseen määritelty perheen käsitettä. Voimassa olevan lain mukaan on tulkinnanvaraista, voidaanko esimerkiksi uuden puolison tai niin sanotun avopuolison, joka on perheen tosiasiallinen huoltaja mutta ei lapsen biologinen vanhempi, tuloja ottaa huomioon. Käytäntö on tässä epäyhtenäinen.

Lasten päivähoitomaksua määrättäessä niin sanottujen uusperheiden huomioon ottaminen mahdollistettiin säädosmuutoksilla vuoden 1993 alusta lukien. Koska lasten kotihoidon tuki ja kunnallinen päivähoito tarjoavat perheille vaihtoehtoisen mahdollisuuden lapsen hoidon järjestämiseksi, on tarkoituksenmukaista, että perhekäsitteet molemmissa vaihtoehtoisissa palvelumuodoissa mahdollisimman pitkälle vastaavat toisiaan.

Tulokäsite. Tulokäsitteet lasten kotihoidon tuessa ja lasten päivähoidossa poikkeavat toisistaan. Tarkoituksenmukaista olisi, että per-

heille vaihtoehtoisina toimivien lasten päivähoiton ja lasten kotihoidon tuen tulokäsitteet olisivat yhtenevät.

Eduskunnan vastaukseen hallituksen esitykseen laeiksi lasten kotihoidon tuesta ja lasten päivähoitosta annetun lain 11 a §:n muuttamisesta (HE 38/1992 vp.) sisältyy eduskunnan lausuma, jonka mukaan eduskunta edellyttää, että kiireellisesti annetaan esitys lasten kotihoidon tuen lisäosan perusteena olevien tulojen määrittelyn muuttamisesta niin, että käytettävä tulokäsite kohtelee eri tulolajeja tasapuolisesti.

Vuoden 1993 alusta voimaan tulleen tuloverolain 29 §:n 1 momentin mukaan veronalaista tuloa ovat tietyin rajoituksin rahana tai rahanarvoisena etuutena saadut tulot. Verovelvollisella on oikeus vähentää tuloistaan niiden hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet menot (luonnolliset vähennykset). Tämän perusteella esim. yrittäjät saavat vähentää yritystulosta toimintaan kohdistuneet menot, jolloin yrittäjät ovat tulojen määrittelyssä samassa asemassa kuin palkansaajat.

Kun tulokäsite määritetään sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksusäännösten mukaan, myös verosta vapaat tulot otetaan huomioon harkittaessa saajan oikeutta kotihoidon tuen lisäosaan. Vastaavasti myös metsätulon huomioon ottaminen sekä tuloista tehtävät vähennykset on tuolloin säädelty.

2. Ehdotetut muutokset

Lasten kotihoidon tuesta annettuun lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 7 a §. Siinä perhe määriteltäisiin vastaamaan kunnallisessa päivähoitossa omaksuttua sääntelyä. Ehdotuksen mukaan perheeseen kuuluvina henkilöinä pidettäisiin lasten kotihoidon tukeen oikeuttavia lapsia, heidän kanssaan yhteistaloudessa eläviä vanhempiaan tai muita huoltajiaan sekä vanhemman tai muun huoltajan kanssa yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa elävää henkilöä.

Esityksessä perheen lapset rajataan lasten kotihoidon tukeen oikeuttaviin lapsiin. Tällöin määrittely olisi vastaava kuin päivähoiton maksuja määrättäessä, jossa palvelun käyttäjäksi katsotaan hoidossa olevan lapsen ohella hänen kanssaan yhteistaloudessa elävät vanhemmat tai muut huoltajat. Päivähoiton maksua määrättäessä sisarusten tuloja ei oteta huomioon.

Lasten kotihoidon tuessa perheen rajaami-

nen tukeen oikeuttaviin lapsiin poistaa mahdollisuuden muiden sisarusten tulojen huomioon ottamiseen lisäosaa määrättäessä. Tällöin vältetään lisäosaa saavien perheiden kannalta kohtuuttomuudet. Esimerkiksi tilanteissa, joissa lähellä täysi-ikäisyyttä olevat, edelleen perheessä asuvat lapset käyvät palkkatyössä, olisi kohtuutonta, jos lapsen työtulo vähentäisi perheen saamaa lisäosaa.

Lasten kotihoidon tuen perusosan määrää koskevaa 8 §:n 2 momenttia ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että perusosan määrä olisi 1 875 markkaa kalenterikuukaudessa aiemman 1 951 markan sijasta. Lain 28 §:n mukaan perusosan määrä vastaa työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan vuodelle 1992 vahvistettua palkkaindeksilukua, joka oli 1 682. Lain 8 §:n 3 momentin mukaan perusosan määrää tarkistetaan kalenterivuositain sen palkkaindeksiluvun mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamista varten. Vuoden 1995 palkkaindeksiluvun nousuksi on arvioitu 1,5 %, minkä mukaan tarkistettuna kotihoidon tuen perusosan määrä olisi 1 910 markkaa kalenterikuukaudessa 1 päivästä tammikuuta 1995 alkaen.

Lasten kotihoidon tuesta annetun lain 11 §:n 2 ja 4 momenttia ehdotetaan muutettaviksi siten, että lasten kotihoidon tuen lisäosaan vaikuttavina tuloina tulisivat jatkossa huomioon otettaviksi ansio- ja pääomatulot sekä verosta vapaat tulot huomioon ottamatta erikseen lueteltuja etuoikeutettuja tuloja. Lisäksi huomioon otettaisiin metsätulot ja tuloista tehtävät vähennykset. Muutos johtaisi eri tulokäsitteiden tasapuoliseen kohteluun ja olisi asiakasperheiden kannalta nykyistä selkeämpi. Tässä yhteydessä on tarkoituksenmukaisimmaksi katsottu säätää kotihoidon tuen lisäosan tulokäsite viittaamalla lasten päivähoiton maksuperusteen tulokäsitteeseen. Tällöin jatkossa perusteet pysyisivät aina yhdenmukaisina.

Samanaikaisesti tämän esityksen kanssa annetaan esitys laeiksi lasten päivähoitosta annetun lain 11 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta, lasten kotihoidon tuesta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta sekä lasten päivähoitosta annetun lain 31 §:n muuttamisesta. Mainittu hallituksen esitys on tekninen siirtoesitys, jolla lasten kotihoidon tuen ja lasten päivähoito-oikeuden laajentamisen ajankohtaa on tarkoitus siirtää vuoden 1995 elokuun alusta vuoden 1997 elokuun alkuun. Erillinen,

sisällöllisiä muutoksia käsittävä hallituksen esitys, jolla muutetaan lasten kotihoidon tuen tasoa ja määrätymisperusteita, on katsottu sen vuoksi tarkoituksenmukaiseksi.

3. Esityksen vaikutukset

Esityksellä arvioidaan olevan merkittäviä taloudellisia vaikutuksia vain perusosan tarkistuksen johdosta. Perhekäsittelyn muutos vakiinnuttaa jo nyt vallitsevan käytännön, joten esityksellä ei tältä osin arvioida olevan juurikaan taloudellisia vaikutuksia. Myöskään lisäosan määrätymisperusteena olevan tulokäsittelyn muutoksella ei arvioida olevan merkittäviä taloudellisia vaikutuksia.

Lasten kotihoidon tuen piirissä oli vuonna 1993 keskimäärin 87 000 perhettä. Lisäosaa saavia perheitä oli keskimäärin 57 000 ja sisaruskorotusta maksettiin keskimäärin 58 000 lapsesta. Keskimääräinen lisäosa oli noin 1 100 markkaa kuukaudessa. Vuoden 1993 lasten kotihoidon tuen kokonaiskustannukset olivat 3 073 miljoonaa markkaa.

Perusosan tarkistaminen vähentäisi perheiden saamaa bruttotuloa 11—128 markkaa kuukaudessa. Pienin menetys olisi pelkkää sisaruskorotusta saavilla perheillä ja suurin perusosaa, sisaruskorotuksia ja täyttä lisäosaa saavilla perheillä.

Perusosan tarkistamisen arvioidaan pienentävän kokonaiskustannuksia vuonna 1995 noin 139 miljoonalla markalla. Valtiontaloudelliset vaikutukset olisivat kuntien laskennallisten sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuuksien vähenemisenä arviolta 50 miljoonaa markkaa ja sisäasiainministeriön yleisen valtionosuuden vähenemisenä arviolta 7 miljoonaa markkaa.

Sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuusmenojen väheneminen on otettu huomioon valtion vuoden 1995 talousarvioesityksen määrärahan mitoituksessa momentilla 33.32.30.

Esityksellä ei ole organisatorisia eikä henkilöstövaikutuksia.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä.

5. Voimaantulo

Lakiehdotus liittyy valtion vuoden 1995 ta-

lousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995, kuitenkin siten, että lain 7 a §:ää ja 11 §:n 2 ja 4 momenttia sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1995 alkaen, jotta kansaneläkelaitokselle jää riittävästi lain voimaantulon jälkeen aikaa lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

6. Säättämjärjestys

Hallitus on esityksessään eduskunnalle laiksi valtiopäiväjärjestyksen muuttamisesta (HE 234/1991 vp) luetellut sellaisia voimassa olevassa lainsäädännössä turvattuja etuuksia, jotka se katsoo ainakin kuuluviksi toimeentulon lakisääteiseen perusturvaan. Tällaisena etuutena luettelossa on mainittu muun muassa sairausvakuutuslaissa (364/63) tarkoitettujen sairauspäivärahan sekä äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan vähimmäispäiväraha. Sairausvakuutuslain 22 §:n 1 momentin mukaan, sellaisena kuin se on 10 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1129/93), äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä on sama kuin tuossa laissa tarkoitettun päivärahan määrä, kuitenkin vähintään lasten kotihoidon tuesta annetun lain mukaisen perusosan määrä päivältä.

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on mietinnössään n:o 7 hallituksen esityksestä laiksi valtiopäiväjärjestyksen muuttamisesta (PeVM 7/1992 vp) todennut muun ohella, että yksilön toimeentulolle välttämättömän elintason turvaamistavoitteen kannalta olisi johdonmukaista, että suojaa lepäämäänjättämismahdollisuuden muodossa annettaisiin määrätulle materiaaliselle vähimmäistoimeentulotasolle eikä tietyille etuuksille sinänsä. Koska tällaisen ratkaisun omaksuminen valtiopäiväjärjestyksessä edellyttäisi otaksuttavasti kuitenkin valtiopäivittäin mahdollisesti useidenkin lakiehdotusten osalta tapauskohtaista, yksityiskohtiin menevää sosiaalipoliittista harkintaa sen selvittämiseksi, miten lakiehdotus vaikuttaa eri henkilöiden asemaan tietyn toimeentulotason saavuttamisen kannalta, eikä valtiosäännön toimivuuden kannalta ole toivottavaa, että lakiehdotusten käsittelyjärjestys määräytyisi laajalti tällaisen arvioinnin pohjalta, perustuslakivaliokunta on hyväksynyt ajatuksen institutionaalisen suojan antamisesta tietyille etuuksille. Suojan in-

stitutionaalisen luonteen estämättä voitaisiin valiokunnan käsityksen mukaan kuitenkin ilman lepäämäänjättämismahdollisuutta esimerkiksi tarkistaa jonkin verran jonkin suojan piiriin sinänsä luettavan etuuden saamisedellytyksiä ja vähäisästi sen suuruuttakin, kunhan etuuden edelleenkin saisivat riittävän suurena ne, joille se kokonaisuutena arvioiden on välttämätön toimeentulon perusturvan kannalta.

Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan vähimmäistason sitominen lasten kotihoidon tuen perusosaan on nostanut niiden tason merkittävästi korkeammalle kuin sairausvakuutuslaissa tarkoitetun vähimmäispäivärahan määrä on. Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan nykyistä vähimmäistasoa ei voida siten enää pitää sellaisena vähimmäistoimeentulotasona, jota hal-

lituksen esityksessä eduskunnalle laiksi valtiopäiväjärjestyksen muuttamisesta aikanaan tarkoitettiin. Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan taso ylittää myös ehdotetun muutoksen jälkeen selvästi sairausvakuutuslaissa tarkoitetun peruspäivärahan tason.

Sen vuoksi ja ottaen huomioon perustuslakivaliokunnan edellä selostetun kannanoton tähän hallituksen esitykseen sisältyvän kotihoidon tuen tason tarkistuksen ei voida katsoa heikentävän toimeentulon lakisääteistä perusturvaa. Asian tulkinnanvaraisuuden vuoksi hallitus pitää kuitenkin suotavana, että asiasta pyydetään perustuslakivaliokunnan lausunto.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

lasten kotihoidon tuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lasten kotihoidon tuesta 21 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (797/92) 8 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 ja 4 momentti sekä
lisätään lakiin uusi 7 a § seuraavasti:

7 a §

Perhe

Tässä laissa perheeseen kuuluvina henkilöinä pidetään lasten kotihoidon tukeen oikeuttavia lapsia, heidän kanssaan yhteistaloudessa eläviä vanhempiaan tai muita huoltajiaan sekä vanhemman tai muun huoltajan kanssa yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa elävää henkilöä.

8 §

Perusosa

Perusosa on 1 875 markkaa kalenterikuukaudessa.

11 §

Lisäosan määrä

Täysimääräinen lisäosa myönnetään perheelle, jonka tulot ovat enintään 4 535 markkaa kalenterikuukaudessa. Mikäli perheen tulot ovat tätä suuremmat, täysimääräistä lisäosaa vähennetään 15 prosentilla siitä määrästä, jolla perheen tulot ylittävät 4 535 markkaa kalenterikuukaudessa.

Tätä lakia sovellettaessa tuloina otetaan huomioon mitä sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen 27 ja 28 a §:ssä, 29 §:n 1 momentissa sekä 30 §:ssä säädetään. Lisäosa määrätään sen maksamisajankohdan tilannetta vastaavaksi joko arvioitujen tai muutoin todettavissa olevien tulo-

jen perusteella. Lisäosaa määrättäessä ei tulona kuitenkaan oteta huomioon lasten kotihoidon tukea, johon kuuluvan lisäosan määräämisestä on kysymys. Jos lisäosaa suoritetaan sairausvakuutuslain mukaisen erityisäitiys-, äitiys-, isyys- tai vanhempainrahakauden aikana, otetaan tästä etuudesta tulona vastaavasti huomioon vain se osa, joka ylittää kotihoidon tuen perusosan sekä perheelle mahdollisesti maksettavien sisaruskorotusten laskennallisen yhteismäärän.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1995, kuitenkin siten, että lain 7 a §:ää ja 11 §:n 2 ja 4 momenttia sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1995 alkaen.

Sen estämättä mitä 11 §:n 5 momentissa säädetään, on lisäosan määrää tarkistettava 1 päivästä huhtikuuta 1995 lukien vastaamaan tämän lain säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä syyskuuta 1994

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Jorma Huuhtanen*

Laki

lasten kotihoidon tuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lasten kotihoidon tuesta 21 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (797/92) 8 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 ja 4 momentti sekä
lisätään lakiin uusi 7 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 a §

Perhe

Tässä laissa perheeseen kuuluvina henkilöinä pidetään lasten kotihoidon tukeen oikeuttavia lapsia, heidän kanssaan yhteistaloudessa eläviä vanhempiaan tai muita huoltajiaan sekä vanhemman tai muun huoltajan kanssa yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa elävää henkilöä.

8 §

Perusosa

Perusosa on 1 951 markkaa kalenterikuukaudessa.

Perusosa on 1 875 markkaa kalenterikuukaudessa.

11 §

Lisäosan määrä

Täysimääräinen lisäosa myönnetään perheelle, jonka *veronalaiset* tulot ovat enintään 4 535 markkaa kalenterikuukaudessa. Mikäli perheen *veronalaiset* tulot ovat tätä suuremmat, täysimääräistä lisäosaa vähennetään 15 prosentilla siitä määrästä, jolla perheen *veronalaiset* tulot ylittävät 4 535 markkaa kalenterikuukaudessa.

Mitä *veronalaisilla* tuloilla tarkoitetaan tätä lakia sovellettaessa, säädetään tulo- ja varallisuusverolaissa (1240/88). Lisäosa määrätään sen maksamisajankohdan tilannetta vastaavaksi joko arvioitujen tai muutoin todettavissa olevien tulojen perusteella. Lisäosaa määrättäessä ei tulona kuitenkaan oteta huomioon lasten kotihoidon tukea, johon kuuluvan lisä-

Täysimääräinen lisäosa myönnetään perheelle, jonka tulot ovat enintään 4 535 markkaa kalenterikuukaudessa. Mikäli perheen tulot ovat tätä suuremmat, täysimääräistä lisäosaa vähennetään 15 prosentilla siitä määrästä, jolla perheen tulot ylittävät 4 535 markkaa kalenterikuukaudessa.

Tätä lakia sovellettaessa tuloina otetaan huomioon mitä sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen 27 ja 28 a §:ssä, 29 §:n 1 momentissa sekä 30 §:ssä säädetään. Lisäosa määrätään sen maksamisajankohdan tilannetta vastaavaksi joko arvioitujen tai muutoin todettavissa olevien tulojen perusteella. Lisäosaa määrättäessä ei tulona kuitenkaan

Voimassa oleva laki

osan määräämisestä on kysymys. Jos lisäosaa suoritetaan sairausvakuutuslain mukaisen erityisäitiys-, äitiys-, isyys- tai vanhempainrahakauden aikana, otetaan tästä etuudesta tulona vastaavasti huomioon vain se osa, joka ylittää kotihoidon tuen perusosan sekä perheelle mahdollisesti maksettavien sisaruskorotusten laskennallisen yhteismäärän.

Ehdotus

oteta huomioon lasten kotihoidon tukea, johon kuuluvan lisäosan määräämisestä on kysymys. Jos lisäosaa suoritetaan sairausvakuutuslain mukaisen erityisäitiys-, äitiys-, isyys- tai vanhempainrahakauden aikana, otetaan tästä etuudesta tulona vastaavasti huomioon vain se osa, joka ylittää kotihoidon tuen perusosan sekä perheelle mahdollisesti maksettavien sisaruskorotusten laskennallisen yhteismäärän.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1995, kuitenkin siten, että lain 7 a §:ää ja 11 §:n 2 ja 4 momenttia sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1995 alkaen.

Sen estämättä mitä 11 §:n 5 momentissa säädetään, on lisäosan määrää tarkistettava 1 päivästä huhtikuuta 1995 lukien vastaamaan tämän lain säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
